

FELICITATS PERIODISTES EN EL VOSTRE DIA INTERNACIONAL EN MEMÒRIA DE JULIUS FUCIK

María Elsa Suárez G.
www.taringa.net

Fou un 8 de setembre de 1943 quan fou executat a Berlín, Alemanya, el periodista Txec d'origen jueu Julius Fucik. Ell fou redactor de Rudé Právo i de Tvorba de Checoslovàtia i fou empresonat i condemnat per un tribunal nazi a Berlín.

Durant el seu captiveri en camps de concentració, específicament a la presó de Pankrác, escriví clandestinament amb la seva sang el llibre "Reportatge al peu de la Forca". Aquest fou recollit i recopiat per la seva esposa Agustina després de la derrota de l'Alemanya Hitleriana al 1945.

En aquest reportatge que reuneix les tècniques d'aquest gènere periodístic, descriu i relata les colpidores tortures que ell va rebre i que reberen milers de ciutadans que estaven en contra de les atrocitats de Hitler a Europa.

Julius Fucik denuncia en aquest reportatge tots els crims de Lesa humanitat i tortures dins dels camps de concentració on la Gestapo executava per ordres del gran Fuhrer. L'heroisme, la valentia d'aquest gran periodista és de manifest quan tot i les tortures inimaginables per a la ment humana mai delatà, ni va donar una sola pista dels lluitadors de l'època, com es manifesta en aquest paràgraf manuscrit del seu reportatge:

-Qui són els membres del Comitè Central? On estan les radioemissores? On es troben les vostres impremtes? Parla! Parla! Parla! Ara ja puc contar amb més tranquil·litat els cops. L'únic dolor que sento és dels llavis, mossegats per les meves dents.

-Descalceu-lo.

Es veritat, les plantes dels peus no encara no han perdut la sensibilitat, ho sento, cinc, sis, set... i ara sembla com si els cops em penetressin al cervell.

Són les dues, Praga dorm i potser en algun dels seus llits un nen plora entre somnis i un home acaricia el maluc de la seva dona.

-Parla!, Parla!

Passo la llengua sobre les meves genives i intento contar les dents trencades. No ho aconseguixo. Dotze, quinze, disset? No. Aquest és el número dels comissaris que "m'interroguen" ara. Alguns estan visiblement fatigats. I la mort triga en venir".

“...No, no temeu. No parlaré. Confieu en mi. Després de tot, la meua fi ja no pot estar llunyana. Això ara és sols un somni, un malson febril: els cops plouen, els esbirros em refresquen amb aigua. I nous cops. I una altra vegada: Parla! Parla! Però encara no aconsegueixo morir.

Mare, pare: Per què m'heu fet tan fort?

I realment aquest periodista txec era tan fort en conviccions, principis que les organitzacions internacionals de periodistes declararen el Dia de la seva execució, el 8 de Setembre, com el dia dels homes i dones de premsa en el món. Homes i dones que diàriament lluiten i s'enfronten a tot tipus de dilemes ètics perquè si ahir lluitaren a Nicaragua contra Somoza un Manuel Díaz i Sotelo que sofrí presons i tortures, avui tenim periodistes que són eliminats per la seva lluita contra el narcotràfic, com els col·legues colombians, lluita igual o més ferotge que enfrontar-se a dictadures militars.

També els periodistes lluiten contra mil formes de corrupció: El suborn, l'extorsió, el rebuig als elogis, la integritat en general, tan difícil de mantenir per a molts, doncs els periodistes enfronten l'atur, la subcontractació o baixos salaris que no permeten viure dignament i el periodista ha de ser fort i valent com Julius Fucik per rebutjar aquests “Cants de Sirena” que poden beneficiar-te temporalment al resoldre't econòmicament algun problema, però que t'aniquila a llarg termini al anar-se perdent en aquest periodista la credibilitat dels que t'envolten, dels seus lectors a qui es deu. Aquets periodista va perdent principis i oblidant-se de la seva responsabilitat social a través dels mitjans de comunicació.

És per això que el periodista ha de mantenir com sigui com a valors l'amor, la veritat, la justícia, respecte, tolerància i llibertat. En la mesura en que practiquem aquests valors amb la mateixa mesura serem més creïbles, més respectats i també més exitosos en el nostre exercici periodístic.

La 400

Julius Fucik també fou interrogat en quelcom que denominà la “400”, un lloc, diu Fucik, on s'assolia el més profund coneixement d'aquesta criatura que s'anomena home, on durant l'interrogatori cada paraula podia servir d'escut o d'armes però era impossible ocultar-se rere les paraules. Allí no quedava res més que el subjecte i el Predicat: El fidel resisteix, el traïdor traeix, el burgès es desespera, l'heroi combat, Julius Fucik va resistir i va combatre.

Fucik admirador de Neruda

Fucik en el seu reportatge Al peu de la forca, revela que inicià escrits sobre el poeta Neruda, alguns dels seus capítols quedaren en l'expedient de la Gestapo. Fucik diu que llegia el seu amor a Neruda “que va veure molt per damunt de nosaltres pensant en el seu pervenir. Però no hi ha encara cap obra que el compregui i valori. S'ha de mostrar al Neruda proletari... Neruda, deia Fucik...

Perquè precisament per ser periodista Neruda ha pogut escriure obres tan magnífiques amb les seves 'Balades i Romanços', 'Cants de Divendres Sant' i la majoria dels seus 'Motius Simples'. El treball periodístic sovint esgota a l'home i és possible que fins li impedeixi concentrar-se, però el lliga al lector i li ensenya a crear també poesia sobretot si es tracta d'un periodista tan honest com Neruda".

S'aixeca el teló

La vida i el llegat de Julius Fucik als periodistes del món és quelcom que hem de tenir present i reprendre si hem abandonat aquest camí. Celebrem veritablement amb el nostre treball a Fucik i a milers de periodistes que ens han donat exemple, en diferents èpoques, fins amb la seva vida.

Això fou l'últim que va escriure el periodista txec abans de ser afusellat i que tots el 8 de Setembre recordem.

"Sempre hem comptat amb la mort. Ho sabíem: caure en mans de la Gestapo vol dir la fi i aquí hem fet el que hem fet d'acord amb aquesta convicció.

També el meu joc s'aproxima a la seva fi. No puc descriure-ho. No ho conec, ja no és un joc. És la vida i en ella no hi ha espectadors. S'aixeca el Teló.

Homes: Us he estimat. Estigueu alerta! (Julius Fucik)"

Brindem doncs, periodistes, per a aquests herois que moriren per les seves conviccions i pels periodistes del món que diàriament lliuren lluites per un ofici periodístic digne.